

Pengene have, og jeg vil heller ikke lægge Skjul paa, uden at det skal være nogen Bebrejdelse overfor Lærerstanden, at det har haft en betydelig Indflydelse paa Lærerstandens Stilling, at man ønskede at komme til at leve under bedre økonomiske Kaar end hidtil, men for øvrigt har jeg haft Vidnesbyrd nok om, at man ikke er saa begejstret for disse Bestemmelser, hverken for Afskedigelsesparagraffen eller for Vaskehistorien.

Det ærede Medlem for Assens (Berntsen) var heller ikke enig med mig, hvad Rengøringen angaar, hvad jeg i Grunden forundrer mig over, for vi ere jo begge Frihedsmænd, og det er jo en Tvangsbestemmelse, at Lærerne paa den Maade skulle være, hvad de selv kalde Rengøringskoner. Der er ingen Grund til at paalægge dem den Byrde, at de skulle holde Skolen ren for alle Skolens Beboere. Det er ikke mig, der har kaldt dem Rengøringskoner, men det er dem selv. Jeg synes, det ærede Medlem skulde holde med mig i denne Sag, thi som det fremgaar af Forslaget og navnlig af den Motivering, det har faaet, er det jo saaledes, at det beror paa Kommunalbestyrelsen, om Lærerne skulle overtage det eller ikke. Maaske vil det kun blive, faa Tilfælde, hvor man vil tvinge en Lærer til at gøre det, men man kan gøre det, naar man skønner, at det ellers bliver for dyrt, eller der paa anden Maade lægger sig Hindringer i Vejen, saa kunne de sige til Læreren: Nu skal du gøre det og for den og den Betaling. Det kan nok være, at de forhøje den Betaling, der her staar, og det ville de vel ogsaa gøre, for Læreren skal vel ikke sætte økonomisk til ved det. Men Kommunerne kunne frigøre sig derfor og tvinge Læreren til at gøre det. Naar man taler om at højne Lærerstandens Stilling, er det virkelig ikke nogen Højnen, det er snarere at trykke den ned. Man plejer at sige, at enhver skal feje for sin egen Dør, og det er en stor Ting, naar man kan det, men at man skal feje for andres Dør, ja for hele Skoledistriktets Beboeres Dør, synes jeg dog er lovlig meget at paalægge Læreren. Jeg haaber derfor, at man ved fornyet Overvejelse kan komme ud over det.

Og saa er der Betalingen. Førstelæreren skal ikke alene holde sine egne Skolelokaler rene, men hvis der er Lærere og Forskolelærere, skal han ogsaa holde deres Lokaler i Stand. Tidligere kunde han dog slippe derfor, og saa skal Betalingen endda nu sættes ned derfor. Han faar 75 Kr. for sine egne Lokaler,

men kun 50 Kr. for Stykket af de andre. Jeg husker forrige Gang, da det ærede Medlem for Assens (Berntsen) og jeg kolliderede om dette Rengøringssspørgsmaal, da vilde det ærede Medlem endogsaa have, at Børnene skulde have Lov til at møde i Skolen med Træskostøvler paa, og at de ikke skulde behøve at have Skiftesko. De skulde have Lov at møde, som de kom ude fra Slud og Søle. Hvilken Redelighed, hvad? Alt det Smuds, der blev samlet, skulde Læreren tage ikke alene for sin egen Skoles, men for alle Klassers Vedkommende. (*Afbrydelse*: Sivsko ere indførte). Ja, men det beror en Del paa Sogneraadet, og maaske der ogsaa i saa Henseende kan vises lidt Økonomi.

Men jeg antager imidlertid dog nok, man kommer paa det rene med dette Spørgsmaal. Det er jo et saa materielt Spørgsmaal og af en saadan Beskaffenhed, at man antagelig vil finde, at skulde der opstaa Kalamiteter, er det dog bedre, at Kommunalbestyrelsen ordner Sagen, end at den enkelte Mand skal gøre det. Det er mig meddelt, at det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Jensen-Sønderup) har sagt, at det i Grunden var Lærerforeningens Bestyrelses egen Skyld, at man er kommen til det foreliggende Resultat. Naar Lærerne Gang paa Gang have talt for Frigørelse paa dette Omraade med den Argumentation, at det var uværdigt for dem at være Rengøringskoner, og de saa bagefter paatage sig dette Arbejde, saa er der en Modsigelse til Stede. Naar Lærerforeningens Bestyrelse siger til sine Medlemmer: I have klaget saa mange Gange over dette Forhold, vær nu standhaftige og lad Eder ikke friste, hvis der bliver budt Eder en rigelig Betaling for det Arbejde, I anse for uværdigt — jeg har før antydnet, at der alligevel er nogle, der have gjort det —, og naar der saa siges, at Lærerne selv ere Skyld i det foreliggende Resultat — ja, saa bliver det jo virkelig en Hævn, saa bliver det jo en Straf over Lærerforeningens Bestyrelse og Lærerne, fordi de ikke ere optraadte i Konsekvens med deres Stilling. Saa er det jo, som om man vilde sige: Vi skulle vise jer noget, nu skulle vi netop tvinge jer til at paatage jer det Arbejde! Det er virkelig ikke meget flatterende for Udvalget, som jeg ellers gerne vil give al den Ros, det fortjener for sit betydelige og vigtige Arbejde. Men en saadan Argumentation er, saa vidt jeg ved, heller ikke kommen fra noget Udvalgsmedlem.